

Podelitev priznanj ob prazniku

24. junija je bila slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti Polje in predsedstva krajevne konference SZDL Polje. Podeljena so bila priznanja krajevne skupnosti Polje in bronaste značke osvobodilne fronte slovenskega naroda za leto 1988. Taka priznanja in značke se podeljujejo že vrsto let najzaslužnejšim krajanom.

Krajevna priznanja so prejeli: Lidija Kvarth, Fani Lenarčič, Angelca Metelko, Marko Nemeč-Pečjak, Slavka Somrak, Peter Slaček, Stana Šušteršič, Tomaž Vehovec, Breda Zadnikar in Predstavnštvo TUS Prevent. Bronaste značke osvobodilne fronte pa so prejeli: Vlado Adam, Tinka Ambrož, Marija Cimperman, Janez Grum, Roman Jan, Miha Klešnik, Sonja Mišjak, Jože Andu, Tine Zabl, Pavla Zeleznikar.

Predsednica KK SZDL Breda Zadnikar je podeljevala priznanja in značke, tovariši Peklenk, sekretar KS Polje, pa je za vsakega posebej navedel opravljeno delo, za katero je dobil priznanje oz. značko. Pred pričetkom podelitve priznanj je otroški orkestr zapel tri pristrčne pesmice pod vestnim dirigiranjem njihove tovarišice iz osnovne šole.

Ob tej priliki smo bili obveščeni, da 1. julija (kar je že za nami) poteče mandat predsedniku in podpredsedniku skupščine, nekaterim članom sveta krajevne skupnosti in predsednici komunalne komisije. Zato je bila izrečena prisrčna zahvala tovarišem Dušanu Kinku, Stanetu Ermencu, Maruški Košenina in Jožetu Bevcu. Novi predsednik skupščine KS Polje je Jože Bevc, podpredsednik

PISMA BRALCEV

V Polju pasji lajež kali odnose

V uredništvu se je oglasila stanovalka bloka s ceste V iz Polja. Potožila je zaradi pogostega laježa dveh psov sosedov, ki živi v svoji hiši tik ob bloku in Zaloški cesti. Povedala je, da lajež ne moti le nje, temveč tudi vse druge stanovalce, še posebno one, ki imajo okna ob njegovem dvorišču. Njihov hišni svet se je že poskušal pogovoriti z lastnikom in stvar urediti, pa ni bilo nič od tega. Kaj torej storiti, da bodo stanovalci bloka, med njimi so tudi bolniki, ostareli in otroci, imeli mir in lahko počivali pri odprtih oknih? Težko je svetovati za take in podobne primere, ki jih je žal v naših sosedskih odnosih kar veliko in še posebno med stanovalci individualnih hiš in tam, kjer se stikata vaško in mestno naselje, kot v tem primeru. Načini, kako tak problem rešiti, seveda so. Najboljši je, če se da po starem reku, da lepa beseda lepo mesto najde. So pa žal tudi ljudje, ki so gluhi za lepo besedo in jim je sprtost s sosedji večji užitek kot prijateljstvo in sožitje. Poskusiti in poskusiti pa je le treba z lepo besedo, vanjo vložena človekova energija je najbolje naložena. Vendar, če beseda ne zaleže, če izražene želje hišnega sveta ali skupnosti stanovalcev ne naletijo na razumevanje, je potrebno poskusiti na poravnalnem svetu v krajevni skupnosti. Poravnalni sveti so se že dobro uveljavili in poravnajo številne sosedske spore, da ne gredo naprej na sodišča. Če tudi poravnalni svet odnosev ne bo uredil, bo treba stvar urejati na sodišču in seveda še prej preko mestne inšpekcijske službe. Nekateri ne marajo tako dolgih poti. Poskusijo z lepo besedo in dobro voljo, če ta ne zaleže, zastropijo ali drugače pokončajo živali. Seveda je to kruto in najbolj nepravilna oblika reševanja problema. Pes je vendar žival, on ne ve, ali z laježem koga moti in ne ve, če koga z njim razveseljuje. Krivec za neznošen lajež je človek. Saj pravijo, da se pravo zlahkosti psa ne meri po pasmi, ampak po zlahkosti njegovega lastnika, prijatelja.

Razveseljivo je, da imajo stanovalci bloka pravšnjo mero potrpljenja, zato bi raje svetoval lastniku obeh psičkov. Svetujem mu, da ne zavrže kar tako dragocenosti, ki jo ima v sosedih, pa čeprav oni živijo v bloku in ne v njegovi podobnih hišicah. Če bi bil na njegovem mestu, bi premaknil psa in uredil vse potrebno, da kučka ne bi imela vzrokov za lajež in da ne bi nikogar motila. Potrudi se, da stanovalcev, sosedov, ne bi tudi z ničemer drugim motil. Če pa bi bil kdaj hrup nujen (žaganje drv, mečanje betona, ipd.) bi stanovalce sosednjega bloka o tem predhodno obvestil in jih prosil za razumevanje.

Naše življenje je že samo po sebi kratko in napechano s polno pastjo, od boleznih do drugačnih tragedij. Le zakaj bi ga potem še grenili s takšnimi odnosi? Zakaj ne bi čim bolj izkoristili priložnosti in življenje živeli čim bolj človeško, saj ga konec koncev živimo le toliko, kolikor ga živimo kot ljudi.

S. G.

pa Marko Sovinc, novi člani sveta KS so Peter Slaček – predsednik in Drago Kasagič – podpredsednik.

Po končanem slavnostnem delu tega srečanja so nas povabili na skromno zakusko in kozareček, kjer smo izmenjali izkušnje ob spremljavi harmonike. Ob tej priliki je bilo nani-

KODELJEVO

Šibka točka – obveščanje

»Prihodnje leto bomo imeli 10-letnico svojega delovanja,« je začel predsednik društva upokojencev (DU) Kodeljevo Adolf Jevšnik in nadaljeval:

»Prej so bili naši upokojenci vključeni v moščansko DU. Okrog 400 jih je bilo. Sedaj nas je okrog 650 članov. Društvo ima 17-članski izvršni in 3-članski nadzorni odbor, predsednika, tajnika in blagajničarko.

Dobra dela vseh pet komisij (kadrovska, socialno-zdravstvena, kulturno-prosvetna, športno-rekreacijska in izletniška), posebno izletniška. Le-ta s svojo pripravo in izvedbo vsakega izleta prispeva k temu, da se večja števila članov, ki se med sabo spoznavajo, se zbljujejo in svojo razgibanost vnašajo tudi sicer v društvo. To se pozna tudi že letos, čeprav smo imeli šele štiri izlete.

Šibka naša točka namreč je obveščanje – že medsebojno, pa v KS med drugimi organizacijami in društvi ter z njimi pa s samoupravni asociacijami. No, slišati je, da se tu nekaj premika – da bi se le kmalu tudi kaj premaknilo. Vse komisije imajo svoje letne načrte, društvo kot celota pa ima kajpak tudi svojega. Ena izmed značilnosti letošnjega načrta so predavanja. Naj jih navedem: Varujmo se infarkta, Depresije in starejši ljudje, Prehrana starejšega človeka, V boju za stabilizacijo.

Športno rekreacijska komisija je že izvedla pohod od Rekarja do Rudnika po trasi Poti spominov in tovarištvu. Kar 20 naših članov je uspešno premagalo strmine Golovca navzgor in navzdol.

Ker sem prevzel predsedstvo DU Kodeljevo za tako močnima predhodnikoma, kot sta bila Janez Erjavec in Anton Urbič, sem se že na začetku mandata (letos 11. marca je bila skupščina) zavekal, da bom spoznaval člane ne samo na sejah, marveč v nevezanih pogovorih kjerkoli. Res so se odzvali že mojemu prvemu povabilu in navdušeni nad tovarištvom stika se jih je več takoj odločilo tudi za delo v naših komisijah. Z veseljem ugotavljam, da je kar 147 naših članov aktivnih in vestnih pri delu družbenopolitičnih organizacij na Kodeljevem, v občini in drugje. Najtesnejše vezi pa imamo s KO ZB in RK, ki jih je vzpostavil že organizator DU Kodeljevo in prvi njegov predsednik Ludvik Šefič.

V program vsakoletnega tedna upokojencev naše občine se bomo tvorno vključili tudi letos. Posebni del programa pa so obiski naših starejših občanov – kar 77 jih je starejših od 80 let, med njimi 50 žensk –, dalje piknik s potjo v neznanu in podelitev priznanj ter pohval najaktivnejšim našim članom.

● V sobi na dvoriščni strani stavbe KS spodaj – delimo si jo s KO, ZB, ZRVS in RK – imamo vpeljana dežurstva, in sicer ob torkih od 10. – 12. in ob sredah od 16. – 18. ure.

Problem? Do večeraj so bili to prostori. Upajmo, da ne bodo več – kajti če naj DU dobro dela, mu morajo biti osnovne možnosti omogočene. Tu je tudi problem denarja za uresničevanje načrtov, kajti samo z letno članarino 60 dinarjev ne gre. Poseben problem so nizke (in prenzike) pokojnine nekako 40 naših članov. Socialno-zdravstvena komisija išče izhod za reševanje te problematike z odgovornimi drugimi dejavniki. Obveščanje sem že omenil, spomnil bi le, da štiri ure dežurstva tedensko niso mišljene kot ustni časopis. Upokojenec pa bi rad vedel – in tudi rabil – več tega o življenju in delu kraja in še o čem drugem. In še bi kaj naštel, a naj o tem spregovorim kdaj drugič, je končal predsednik A. Jevšnik. AM

zanih kar precej idej o delovanju KS in SZDL in o tem, kaj se še lahko stori, da se aktivnost poživni in kaj je bilo tisto, kar aktivnost pravzaprav večkrat otežuje.

KS POLJE

Zbrani smo bili zastopniki vseh generacij, navedla pa bom le dva primera: Tovarišica, ki se ukvarja z organizacijo in aktivnostjo upokojencev, je potožila, da jih ne more »dobiti skupaj«. Povedala je, da je bil prej organiziran vsak mesec en izlet, da je sedaj temu ni več tako. Razloga za tako mrtvilo ni vedela, jaz pa tudi ne – morda pa bo kdo drug kaj napisal o tem.

Tovariš Roman Jan in njegova žena sta mlada in aktivna v smeri telesne kulture. On je povedal, da je že pred časom govoril s tov. Milanom Klopič-

Naselje Nove Jarše

V počastitev dneva borca je bilo letos že tretje tovariško srečanje članov zveze borcev NOV iz KS Dušan Kveder-Tomaž in Jože Moškrič-Ciril. V sredo, 29. junija 1988, smo se na prostoru za stavbo krajevne skupnosti Jože Moškrič-Ciril letos že tretjič zbrali na tovariškem srečanju nekdanji borci in aktivisti NOV, nekaj članov Društva upokojencev, tabornikov, predstavnikov KK SZDL, skupščine in sveta KS iz obeh krajevnih skupnosti v Novih Jaršah.

Kratek pozdravni nagovor je imel Dušan Grabar, predsednik sveta KS Jože Moškrič-Ciril. Nato je sledil v več izvedbah nastop ljubljanskih mažoret, ki jih vodi Ivica Knavs, predsednica krajevnega združenja borcev NOV Jože Moškrič-Ciril. Nastop ljubljanskih mažoret je bil letos prava poživitev in popestritev našega kulturnega programa v počastitev dneva borca, predvsem po zaslugi borke NOV Ivica Knavs.

Nastopiti bi moral tudi mešani pevski zbor iz Novih Jarš, vendar zaradi odsotnosti nekaterih članov zbora in pevovodja nastopa ni bilo. Taborniki pa so predstavili nekaj postavljenih šotorov.

Po kulturnem programu mažoret smo bili postreženi s partizanskim golažem, za »gašenje« žetje pa so poskrbele pridne upokojenke iz kluba Društva upokojencev Nove Jarše. Tovariško srečanje je potekalo v zelo prijetnem vzdušju, na katerem ni manjkalo narodnih in partizanskih borbenih pesmi, humorja in prijetnega kramljanja o preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

Praznik KS Zadvor – 13. julij

Tudi letos je KS Zadvor praznovala svoj krajevni praznik. Kot vedno je spet počastila 13. julij, dan, ko se je 13 posameznikov zbralo v eno prvih partizanskih čet na Slovenskem – Molniško četo.

Tokrat so prireditve potekale od 19. 6. do 9. 7. in za letošnji praznik lahko trdimo, da je res bil praznik. Od 19. 6. pa do 25. 6. so v KS Zadvor potekale različne športne prireditve. Vse od nogometnega turnirja, streljanja, kroša in košarke do balinanja. Vse te prireditve je organiziral ŠD Zadvor in na koncu, 25. 6. pri brunarici turističnega društva Zadvor podelilo nagrade zmagovalcem v posameznih panogah. Seveda ni šlo brez zabavnega programa in plesa pozno v noč. Osrednji dogodek krajevnega praznika pa je bila slavnostna seja in podelitev bronastih priznanj OF za leto 1988 vsejni sobi Zadružnega doma v Zadvoru. Slavnostni govornik

govornik KK SZDL Zadvor, je najprej spregovoril nekaj besed, nato pa podelil priznanja. Milan Anžič je prejel priznanje kot zaslužan član gasilskega društva Sostro. Marjan Bitenec se je izredno izkazal ob gradnji krajevnega kabelskega omrežja Zadvor in Bizovik. Predlagal ga je svet KS Zadvor. Janeza Černeta je predlagalo za dobitnika športno društvo Zadvor, saj v njem deluje že vrsto let. Tudi Milka Habič je veliko prispevala k izgradnji KKO Zadvor Bizovik, predlagal pa jo je svet KS Zadvor. Janez Jager pa je kot vesten gasilec prejel priznanje; predlagalo ga je gasilsko društvo Sostro. Jože Keber pa je izredno pripomogel k izgradnji, oz. obnovitvi vodovoda v Šadinji vasi, ki so ga vaščani obnovili s prostovoljnimi delom pod vodstvom tov. Kebrja. Za priznanje ga je predlagal vaški odbor SZDL Šadinja vas. Anica Mojšker aktivno sodeluje v Društvu upokojencev Zadvor, ki jo je tudi predlagalo za priznanje. Marija Pavlič je aktivna športnica, ki je na noge spravila teniško sekcijo v ŠD Zadvor, ki je tudi predlagatelj. Vera Selan pa je posebno dejavna v krajevni organizaciji Rdečega križa, deluje tudi v socialni komisiji in v okviru SZDL prevzema naloge ob volitvah. Predlagala jo je vzgojnovarstvena enota Molnik. Po končani seji je pred Zadružnim domom zaplesala še folklorna skupina, ki se je pred tem na pravem kmečkem vozu vozila po krajevni skupnosti in prikazala točko še pred trgovino v Zadvoru in pošto v Dobrunjah. Folklorna skupina in narodnih nošah se je nato odpravila še k brunarici, kjer je spet pokazala nekaj svojih točk.

Iščemo novega raznašalca

Zaradi številnih pritožb na raznašanje Naše skupnosti v krajevni skupnosti Kodeljevo smo bili prisiljeni sedanjemu raznašalcu dati odpoved. Današnja, julijska številka je zadnja, ki jo je sedanjí raznašalec po pogodbi še dolžan raznesti.

Bralcem se opravičujemo za težave in prosimo za razumevanje. Prosimo tudi, da nam pomagate poiskati novega, vestnega raznašalca, ki bo za nekoliko honorarja poskrbel, da bo Naša skupnost redno prihajala v vaše domove.

Interesenti za raznašanje naj se oglasijo na uredništvo, Ob Ljubljani 42, ali nam ponudbo sporočijo na telefon 447-817. Prvo številko bo treba raznesti 14. septembra in potem vsake tri tedne.

Uredništvo

čem o animiranju otrok, ki imajo kolosa. Rekel je, da v okviru šole že obstaja taka sekcija in da misli, da bi bilo prav, če bi otroke v tej smeri animirali. Dejal je, da možnosti za tako animacijo so, da sredstva pravzaprav niti niso potrebna. Menim, da bi bilo to zelo lepo, posebno še, ker se tu lahko razvije tudi tekmovanje. Tov. Jan je povedal, da že obstajajo taka tekmovalna, tako na ravni republike kot tudi vse države. Mislim, da bi bilo prav, če bi starši »ugriznili« v to, posebno sedaj v času počitnic, ko je večji del otrok prepuščen samim sebi, ker starši nimajo toliko dopusta, kot trajajo počitnice. Tako bi otrok našel smisel svoje aktivnosti. Prav bi bilo, če bi se starši povežali s tov. Janom (naslov dobijo v krajevni skupnosti). To bi veljalo za otroke v starosti 5, 6 pa do 15 let.

V imenu vseh prisotnih se lepo zahvaljujem vsem, ki so se trudili, da je bil tudi s te strani počaščen naš krajevni praznik, ki bo zaključen z veselico 3. julija 1988.

SONJA MIŠJAK

ZADOBROVA-SNEBERJE

Ker v prejšnji številki Naše skupnosti nismo mogli objaviti prispevka o praznovanju krajevnega praznika naše KS, ga objavljamo sedaj.

Letos smo desetič praznovali krajevni praznik. Praznovanje je bilo na novi lokaciji in to je bilo tudi prav, kar se je videlo tudi po udeležbi. Letošnja lokacija praznovanja je bila v RC Sneberje, kjer ima KBK Sloga svoja balinišča ob reki Savi. No to so si krajinjani Sneberje že dolgo želeli, ker so se vedno počutili zapostavljene. To zapostavljanje traja že od nekdaj. Praznik naše KS je 22. junij, ta datum pa je povezan ravno s krajem Sneberje, kjer je leta 1941 padla prva žrtev v naši KS. Proslava s programom je bila 17. junija v RC Sneberje. Pri kulturnem programu je sodeloval pionirski pevski zbor naše Osnovne šole Leopolda Mačka-Boruta.

Proslava je začel predsednik skupščine naše KS Jože Benčina, ki je pozdravil vse goste iz občine, sosednjih KS in ostale udeležence proslave.

Kljub temu, da vsako leto nekaj članov zveze borcev NOV umre, se je letošnjega srečanja iz obeh KS udeležilo od 310 vabljenih 135 udeležencev. Leto 1986 je bilo na srečanju 85 udeležencev, leta 1987 pa 142 udeležencev na tovariškem srečanju borcev. Tovariško srečanje se je pričelo ob 17. uri, večina pa se je razšla okrog 21. ure. Ob sloovitvi in stisku rok smo si med seboj zaželeli vse najboljše, predvsem pa zdravje in rekli na svidenje na tovariškem srečanju za dan borca v letu 1989!

Na koncu se iskreno zahvaljujemo vsem organizatorjem tovariškega srečanja, skupinam ljubljanskih mažoret, tabornikom, pevcem, ki so skupaj z nami peli, kuharicam in upokojenkam iz Kluba upokojencev Nove Jarše, predvsem pa se zahvaljujemo za obisk vsem, ki so se udeležili tovariškega srečanja in na svidenje za dan borca v letu 1989!

FRANČEK LOZINŠEK

Športne prireditve ob krajevem prazniku

Člani ŠD Zadvor so letos praznovali krajevni praznik športno. Od 19. 6. do 25. 6. so se športne prireditve kar vrstile.

4 ekipe so se pomerile v malem nogometu in se takole razvrstile: 1. Šadinja vas, 2. Zadvor (veterani), 3. Dobrunje, 4. Sostro II.

Največkrat se je mreža zatresla, ko je žogo v gol poslal Sandi Sirčelj, ki je bil torej naj-strelec.

Dekleta so se v okviru ženske rekreacije med seboj pomerila v prijateljski tekmi in tako zaključila pomladanski del rekreacije, ki v KS Zadvor privablja vedno več žena in deklet.

V streljanju so največ krogov dosegli: 1. Marjan Zupančič 75 krogov, 2. Franc Črne 69 krogov in 3. Tone Zupančič 69 krogov.

Med seboj so se pomerili tudi balinarji, najboljši trije pa so til: 1. Janez Osolnik, 2. Vinko Selan in 3. Jože Zupančič.

25. 6. pa so športniki v brunarici turističnega društva Zadvor pripravili še zabavni športni program s plesom in podelili nagrade zmagovalcem v posameznih panogah. Seveda ni šlo brez vlečenja vrvi, pa igre z jajci, z žogicami itd., ki so požele veliko smeha. V vlečenju vrvi se je odvijal trd boj, nazadnje pa je zmagala ekipa gasilskega društva Sostro, drugouvrščena ekipa Kemične tovarne Moste-Prodaktor in tretjevrščena ekipa ŠD Zadvor. Smeha in veselja res ni manjkalo. Da pa »junaki« niso bili lačni, so poskrbeli dekleta s klobasami in kruhom. Veliko veselja je bilo tudi s srečelovom, saj so bile nagrade več kot vabljive. Prispevali so jih okoliški zasebniki ter obrtniki in DO.

Zvečer pa so se za nameček v brunarici oglasili še naši »furmani« z vozovi, ki so se odpravljali z Ljubljanske kmečke občeti. Vzdušje je bilo res veselo in je trajalo še pozno v noč. Tako so tudi člani ŠD Zadvor h krajevemu prazniku prispevali svoj delež.

V brunarici pa se je nadaljevalo tovariško srečanje krajanov ob dobri kapljici in veseli glasbi. Priznati moramo, da so se tokrat še posebno potrudili člani turističnega društva Zadvor, saj je zamisel o folklorni skupini zelo domiselna in rečemo lahko, da se je ob letošnjem krajevem prazniku res nekaj dogajalo. Seveda ne smemo pozabiti tudi športnih prireditev in le pohvaliti je treba odbor za pripravo prireditev v počastitev krajevnega praznika v upanju, da bo praznovanje krajevnega praznika naslednje leto še lepše in še bolj pestro.

KS ZALOG

Kulturno sodelovanje krajanov Podgrada na Reki

Konec meseca maja se je avtobus, poln potnikov iz Podgrada in Zaloga, podal na pot v mesto Rijeka in še v malo odmaknjeni kraj Višnjevo.

Slavnostni govornik, ki je orisal delo naše KS in razvoj skupnosti, pa tudi težave, ki nas tarejo v današnji družbi, je bil tokrat predsednik KK SZDL Jurij Smerdelj. Po slavnostnem govoru predsednika KK SZDL je predsednik skupščine naše KS Jože Benčina v navzočnosti tajnika KS Bojana Zornika podelil letošnja priznanja KS ljudem, ki so jih predlagala DPO in društva naše KS. Predsednik KK SZDL Jurij Smerdelj je podelil bronasta priznanja OF našim krajanom. Priznanje je prejela delovna skupina, ki je uredila prostore DU s prostovoljnimi delom.

Po proslavi se je pričel zabavni del s plesom ob glasbi ansambla »KISMI«. Za zabavni del je tokrat poskrbelo KBK Sloga. Zabava je trajala tja do jutranjih ur, no ker pa je bila sobota, glede službe praznovanje ni motilo.

Ob krajevem prazniku pa so potekale še druge prireditve: V Zalcji dobravi tekmovalje ZRVS naše KS v streljanju in izpolnjevanju testov s področja vojaške tehnike, ki jih morajo obvladati ZRVS.

Mešani pevski zbor DPD Syoboda je imel samostojni koncert v osnovni šoli Leopolda Mačka-Boruta. Lutkarji so odšli v Zambratijo, kjer so imeli tri predstave, balinarji pa so organizirali tradicionalni balinarski turnir v čast krajevnega praznika.

Ob zaključku XI. kongresa slovenskih gasilcev v Celju je v nedeljo, 19. junija 1988, odšlo 7 članov našega Gasilskega društva na slavnostno paradno gasilcev v Celju.

22. junija 1988 je bil v naši KS sestanek med predstavniki naše KS in predstavniki KK SZDL v naši KS. Obiskali so nas predstavniki OK SZDL, ZIL in Komunalne skupnosti. Govorili so o komunalni problematiki, posebno o adaptaciji Zadobrovske, Sneberske in njenega križišča. Predstavniki naše KS so povedali, da vse priprave potekajo zelo počasi. Predstavnik ZIL je poudaril, da so bile težave z nekaterimi lastniki zemljišč ob Zadobrovski cesti, z dvema se do danes niso našli skupnega jezika. No, bomo videli, kdaj se bodo dela pričela in kako bodo potekala.

Sedaj pa, spoštovani občani, v počitniških oz. dopustniških dneh ne bo časopisa, na svidenje v mesecu septembru, ko se bo že pričela jesen. Lepe počitnice in veselo zabavo v dopustniških dneh, pa naj bo doma, na morju ali kje drugje.

IVAN KOS

Že v lanskem letu smo navezali stike z Mešanim pevskim zborom Društva upokojencev z Reke in jih za praznik KS Zalog še utrdili, ko so gostovali s svojim nastopom v naši KS. Takrat smo jih na kraji družabni obisk sprejeli tudi Podgrajčani v našem Kulturnem domu. Vzdušje je bilo enkratno. Dogovorili smo se za kulturno sodelovanje in izmenjavo nastopov.

Tako se je naš moški pevski zbor pripravil za nastop na Reki in zapel v Domu upokojencev. Po aplavzu so deč in po nasmejanih obrazih poslušalcev smo sklepali, da nam je nastop uspel. Veseli smo, da smo tudi starejšim ljudem tako popestrili utečeno domsko življenje in jim razvedrili srca vsaj za kratek čas.

Po končanem uradnem delu kulturnega programa smo imeli dobro kosilo, s katerim so nam postregli v menzi in še veseli družabni del, pri čemer so radi zaplesali naši gostitelji. Posloviti smo se morali od teh starejših, prijaznih in hvaležnih ljudi in nadaljevali pot z avtobusom v KS Višnjevo, s katero je pobratena KS Zalog. Predstavniki te KS so nas že nestrpno pričakovali ter povabili v Dom Kulture, kjer smo se pogovarjali, zabavali, malo pojedli in popili, pa je hitro minilo par prijateljskih ur in smo se morali odpraviti nazaj proti Ljubljani. Gostovanje na Reki in obisk v KS Višnjevo nam bosta ostala v lepem spominu.

Prišel pa je 18. junij, ko je vlak prijateljsva pripeljal v Ljubljano vesele Rečane iz raznih KS, ki so pobratene z ljubljanskimi KS. Pripotovalo je tudi 9 delegatov KS Višnjevo, ki jih je sprejela delegacija KS Zalog. Seveda je bila njihova, pa tudi naša želja, da nas obiščejo v našem Kulturnem domu v Podgradu.

Tako so jih naši delegati, ki so bili zadolženi za njihov sprejem, pripeljali v našo vas, v naš Kulturni dom. Sprejeli smo jih z dobro voljo, postregli s prigrizkom in pijačo, nakar jim je naš pevski zbor zapel par pesmi.

Veseli so bili ob našem sprejemu in v naši družbi in nič kaj dobro niso reagirali, ko jih je organizator zaradi uradnega protokola priganjal, da so se vrnili v Zalog. Tam jih je, čeprav že ob pozni popoldanski uri, namreč še čakalo kosilo in še isti dan ob zgodnji večerni uri povratek z vlakom na Reko.

Njihova in naša ugotovitev je bila, da si še želimo srečanj, a za več časa, kot so ga imeli Rečani na voljo pri nas v Podgradu.

Zaželeli smo jim SREČNO in NA SVIDENJE!

MIHAELA RIBIČ